

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 1161/16	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. D.	w dniu 9 września 2015 r. w W. przy ul. (...) w Kancelarii Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa w W. A. G. działając z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej	

		<p>doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 4771,62 złotych należących do J. Ł. poprzez wprowadzenie w błąd Komornika Sądowego A. G. w ten sposób, że złożyła oświadczenie zawierające nieprawdziwe informacje do postępowania egzekucyjnego o sygn. akt (...) prowadzonego przez ww. komornika co do okoliczności spłaty pieniędzy zasądzonych przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w W. postanowieniem z dnia 11 marca 2014 r., sygn. akt (...),</p> <p>tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.</p>	
1.1.2.	D. Z.	<p>w dniu 3 sierpnia 2015 roku w W. przy ul. (...) przywłaszczył pieniądze w kwocie 10 094,51 złotych należące do J. Ł., które wpłynęły na rachunek bankowy nr (...) prowadzony na rzecz D. Z. w (...) Banku (...) tytułem spłaty przez J. Ł. wartości udziału K. D. w majątku wspólnym zasądzonym przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-M. w W., sygn. akt (...),</p> <p>tj. o z art. 284 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 11 marca 2014 roku sygn. akt: (...) doszło do podziału majątku wspólnego byłych małżonków K. D. i J. Ł.. Na podstawie powyższego orzeczenia J. Ł. został zobowiązany do zapłaty na rzecz K. D. kwoty 10 094,51 zł tytułem spłaty wartości jej udziału w majątku wspólnym. Przedmiotowa suma miała zostać zapłacona w terminie miesiąca od dnia uprawomocnienia się postanowienia. Sposób dokonania zapłaty nie został określony przez Sąd.</p>	<p>postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W.</p>	<p>95-96</p>	
<p>J. Ł. wielokrotnie zwracał się do K. D. o rozłożenie kwoty zasądzonej przez Sąd w postępowaniu o podział majątku na raty oraz o wskazanie numeru rachunku bankowego, na który będzie mógł dokonać zapłaty. K. D. nie zezwoliła na rozłożenie sumy na raty i nie wskazała J. Ł. numeru rachunku bankowego.</p>	<p>pismo J. Ł. z 5.7.2015 r., 15.7.2015 r. oraz z 24.7.2015 r. wraz z potwierdzeniem odbioru</p>	<p>7-8; 10-12; 14</p>	
<p>pismo K. D. z 9.7.2015 r. i z 23.7.2015 r.</p>	<p>9; 13</p>		
<p>K. D. otrzymywała alimenty od syna P. Ł. w wysokości 100 zł miesięcznie. Powyższa kwota była potrącana przez pracodawcę P. Ł.</p>	<p>wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W.</p>	<p>115</p>	

(...) Sp. z o.o.) z jego wynagrodzenia i w okresie od marca 2015 roku wpłacana na rachunek bankowy podany przez K. D., tj. (...).			
podanie złożone do (...) Sp. z o.o.	86		
Z uwagi na bierność K. D. co do wskazania numeru rachunku bankowego kwota 10 094,51 zł została wpłacona na rachunek bankowy, na który były uiszczane na jej rzecz alimenty. 3 sierpnia 2015 roku P. Ł. na prośbę ojca - J. Ł., przelał na rzecz K. D. ww. kwotę. Jako beneficjenta wskazano K. D., a w szczególności płatności zaznaczono „Spłata podziału majątku, Sygn. akt (...)”. Pieniądze wpłynęły na ww. rachunek bankowy.	potwierdzenie przelewu z dnia 3.8.2015 r.	16	
zeznania świadka J. Ł.	378		
zeznania świadka P. Ł.	386v-387		
historia rachunku	38		
Posiadaczem rachunku bankowego nr (...) był D. Z.. K. Z. była pełnomocnikiem do powyższego rachunku w okresie od 12 lutego 2015 roku do 17 czerwca 2016 roku. Pełnomocnictwo obejmowało umocowanie do składania w imieniu i na rzecz posiadacza	informacja z (...) Bank (...)	37; 164; 729-729v.	

<p>oświadczeń woli dotyczących umowy rachunku bankowego. K. D. zostały wydane trzy karty płatnicze o numerze: (...); (...) (zamówiona przez K. D. w oddziale W., ul. (...)); (...). K. D. była również użytkownikiem bankowości elektronicznej.</p>			
<p>K. D. i D. Z. dokonywali transakcji za pomocą kart płatniczych oraz wykonywała przelewy poprzez bankowość elektroniczną. Wspólnie korzystali z przedmiotowego rachunku bankowego oraz pieniędzy, które się na nim znajdowały.</p>	<p>historia rachunku</p>	<p>166-185v.</p>	
<p>4 sierpnia 2015 roku K. D. logowała się do konta w bankowości elektronicznej. Wykonała cztery przelewy na łączną kwotę 101,52 zł. K. D. widziała, że 3 sierpnia 2015 roku na rachunek bankowy, którego posiadaczem był D. Z., wpłynęły kwoty 10 094,51 zł od P. Ł. z tytułu jej spłaty w postępowaniu o podział majątku wspólnego oraz 200 zł z tytułu alimentów. K. D. niezwłocznie rozpoczęła rozporządzać należącą do niej sumą, m.in. zapłaciła cenę mebli oraz zakupiła bilety lotnicze do Grecji dla niej i D. Z.. Również D. Z. widział, że na jego konto wpłynęły pieniądze</p>	<p>historia rachunku</p>	<p>167, 167v., 168v.</p>	

<p>należące do K. D., gdyż przelew był dokładnie opisany, a ww. 4 sierpnia 2015 roku logował się do bankowości elektronicznej i wykonał przelew na 2000 zł.</p>			
<p>Na rachunek bankowy o nr (...) wpływały zarówno pieniądze należące do K. D. jaki i do D. Z.. Na rzecz K. D. wpływały m.in. alimenty, a na rzecz D. Z. wynagrodzenie za pracę.</p>	<p>historia rachunku</p>	<p>166-185v</p>	
<p>7 sierpnia 2015 roku postanowieniu Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 11 marca 2014 roku sygn. akt: (...) nadano klauzulę wykonalności w zakresie zobowiązania J. Ł. do spłaty na rzecz K. D. wartości jej udziału w majątku wspólnym.</p>	<p>klauzula wykonalności</p>	<p>99v</p>	
<p>K. D. złożyła wniosek do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa w W. A. G. (Kancelaria przy ulicy (...)) o wszczęcie postępowania egzekucyjnego co do zasądzonej na jej rzecz kwoty w postępowaniu o podział majątku wspólnego, mimo że przedmiotowa kwota została uiszczona na jej rzecz 3 sierpnia 2015 roku. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa w W. A. G., rozpoczął czynności egzekucyjne</p>	<p>pismo komornika z dnia 29.6.2016 r.</p>	<p>91</p>	

w sprawie o sygn. (...).			
zeznania świadka J. Ł.	66v		
J. Ł. dowiedział się, że jest przeciwko niemu prowadzone postępowanie egzekucyjne i 2 września 2015 roku zgłosił komornikowi, że dokonał zapłaty na rzecz byłej żony kwoty 10 094,51 zł. Na skutek powyższego, 3 września 2015 roku komornik wystosował do K. D. zapytanie o bezpośrednią spłatę zadłużenia.	pismo komornika z 3.9.2015 r.	17	
zeznania świadka J. Ł.	66v.		
Pismem z dnia 9 września 2015 roku K. D. zaprzeczyła, aby otrzymała pieniądze. Nadmieniła również, że spłata nie była z nią konsultowana i jeżeli jej dokonano, to nie uczyniono tego na jej rachunek bankowy, bo nie jest ona jego właścicielką.	oświadczenie K. D.	18	
Komornik dokonał zajęcia rachunku bankowego J. Ł.. W wyniku prowadzonego w okresie od września 2015 roku do maja 2016 roku postępowania egzekucyjnego od J. Ł. wyegzekwowano kwotę 4 771,62 zł.	zeznania świadka J. Ł.	66v.	
wyliczenie sporządzone przez J. Ł.	70		

karta rozliczeniowa	92-92v.		
pismo komornika - kwoty wyegzekwowane	94		
plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji z wynagrodzenia za pracę	102-106		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	D. Z.	W dniu 3 sierpnia 2015 r. w W. przy ul. (...) przywłaszczył pieniądze w kwocie 10 094,51 złotych należące do J. Ł., które wpłynęły na rachunek bankowy nr (...) prowadzony na rzecz D. Z. w (...) Banku (...) tytułem spłaty przez J. Ł. wartości udziału K. D. w majątku wspólnym zasądzonym przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w W., sygn. akt (...), tj. o z art. 284 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
D. Z. przywłaszczył pieniądze w kwocie 10 094,51, stanowiących wartość spłaty udziału K. D. w majątku wspólnym	historia rachunku	166-185v.	

zasądzonym przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w W., sygn. akt (...).			
2. Ocena Dowodów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	zeznania świadka J. Ł.	W ocenie Sądu zeznania świadka J. Ł. zasługują na miano wiarygodnych. Świadek był przesłuchiwany trzykrotnie w toku postępowania. Jego zeznania są spójne. Zazębiają się nadto z zeznaniami świadka P. Ł. i dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy. Nie można się zgodzić ze stanowiskiem oskarżonych jakoby świadek specjalnie dokonał zapłaty na rachunek bankowy oskarżonego D. Z.. Należy mieć na względzie, że świadek podjął wiele czynności w celu zrealizowania postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. w przedmiocie spłaty K. D.. Świadek chciał niezwłocznie dokonać zapłaty, gdyż obawiał się, że zostaną mu naliczone odsetki. Dlatego też bierność K. D. w podaniu mu numeru rachunku	

		<p>bankowego doprowadziła do tego, że przelał on pieniądze na ten rachunek, z którego kobieta korzystała, tj. rachunek, którego posiadaczem jest D. Z.. Świadek nie miał żadnego interesu w tym, aby specjalnie uiścić pieniądze na ww. rachunek bankowy. Gdyby świadek wiedział, że K. D. jako sposób zapłaty wybrała przekaz pocztowy, to skorzystałby z tej formy, gdyż chciał jak najszybciej spełnić świadczenie.</p>
zeznania świadka P. Ł.	<p>W ocenie Sądu zeznania świadka P. Ł. były wiarygodne. Pomiędzy świadkiem a K. D. istnieje konflikt rodzinny. Jednakże zeznania świadka są spójne z zeznaniami świadka J. Ł. oraz pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Świadek nie potrafił wskazać w jaki sposób uzyskał numer rachunku bankowego, na który przelał pieniądze na rzecz K. D. od J. Ł.. Świadek był przekonany, że jest to konto K. D., bowiem na to konto były przelewane na jej rzecz alimenty, potrącane z wynagrodzenia świadka przez jego pracodawcę. W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie nie jest istotne skąd świadek uzyskał numer rachunku bankowego, którego posiadaczem okazał się D. Z.. Istotne jest</p>	

	<p>to co stało się z pieniędzmi, które na to konto wpłynęły i jakie działania zostały w związku z tym podjęte przez oskarżonych. Z tego względu, próba podważenia wiarygodności świadka przez oskarżonych, którzy wielokrotnie podkreślali powyższą okoliczność, pozostaje bez znaczenia dla sprawy i nie wpływa na ocenę wiarygodności świadka.</p>	
<p>postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W.</p> <p>wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W.</p> <p>klauzula wykonalności</p>	<p>Brak było podstaw, aby kwestionować autentyczności wskazanych dokumentów urzędowych. Orzeczenia Sądu zostały opatrzone w odpowiednie pieczęci urzędowe oraz właściwe podpisy uprawnionych osób.</p>	
<p>oświadczenie K. D.</p> <p>podanie złożone do (...) Sp. z o.o.</p>	<p>Brak było podstaw, aby kwestionować autentyczności wskazanych dokumentów. K. D. podpisała przedmiotowe dokumenty. W ocenie Sądu K. D. wskazała pracodawcy P. Ł. numer rachunku bankowego D. Z., gdyż jako pełnomocnik do ww. aktywnie z niego korzystała. Co się tyczy oświadczenia złożonego komornikowi sądowemu, nie ulega wątpliwości, że K. D. świadomie udzieliła mu wskazanych tam informacji.</p>	

<p>pismo komornika z dnia 29.6.2016 r.</p> <p>pismo komornika z 3.9.2015 r.</p> <p>pismo komornika - kwoty wyegzekwowane</p> <p>plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji z wynagrodzenia za pracę</p> <p>karta rozliczeniowa</p>	<p>Sąd nie miał podstaw do kwestionowania autentyczności i rzetelności dokumentacji sporządzonej przez komornika w postępowaniu egzekucyjnym.</p>	
<p>pismo J. Ł. z 5.7.2015 r., 15.7.2015 r. oraz z 24.7.2015 r. wraz z potwierdzeniem odbioru</p> <p>wyliczenie sporządzone przez J. Ł.</p>	<p>Korespondencja kierowana przez J. Ł. do K. D. w ocenie Sądu jest autentyczna i została ww. doręczona, co potwierdzają załączone do pism potwierdzenia odbioru, podpisane przez K. D.. Natomiast wyliczenie sporządzone przez J. Ł. sumujące wyegzekwowane od niego środki w ramach postępowania egzekucyjnego jest zbieżne z dokumentacją przedłożoną przez komornika.</p>	
<p>potwierdzenie przelewu z dnia 3.8.2015 r.</p>	<p>Dokument wygenerowany elektronicznie, sporządzony na podstawie art. 7 ustawy Prawo bankowe, który nie wymaga podpisu ani stempla. Nie budził wątpliwości Sądu.</p>	
<p>pismo K. D. z 9.7.2015 r. i z 23.7.2015 r.</p>	<p>W ocenie Sądu dokumenty te są autentyczne. Zostały sporządzone przez K. D. i stanowiły odpowiedzi na zapytania J. Ł..</p>	

<p>historia rachunku informacja z (...) Bank (...)</p>	<p>Sąd nie miał wątpliwości co do autentyczności i rzetelności dokumentacji przedłożonej przez (...) Bank (...). Zestawienia sporządzone przez Bank były szczegółowe i nie budziły żadnych zastrzeżeń Sądu.</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.1</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonej K. D.</p>	<p>W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonej K. D. nie zasługują na miano wiarygodnych, albowiem pozostają one w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.</p> <p>Sąd nie dał wiary, że oskarżona nie wiedziała o pieniądzach, które wpłynęły na rachunek bankowy D. Z., dlatego wystąpiła do komornika sądowego o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Oskarżona korzystała z rachunku bankowego, którego posiadaczem był D. Z., również z bankowości elektronicznej. Oskarżona logowała się do bankowości elektronicznej 4 sierpnia 2015 roku,</p>	

czyli dzień po dokonaniu zapłaty na jej rzecz przez P. Ł.. Oskarżona widziała, że na rachunek wpłynęła duża kwota, gdyż saldo na dzień 1 sierpnia 2015 roku wynosiło 2 zł, a 3 sierpnia była to już kwota ponad 10 000 zł, zatem była to zauważalna różnica w stanie konta. Przelew zrealizowany przez P. Ł. był dokładnie opisany, a zatem oskarżona wiedziała, że na konto wpłynęły pieniądze, które są jej własnością.

Oskarżona zaprzeczyła, że była pełnomocnikiem do rachunku bankowego D. Z.. Mając na względzie, że korzystała z konta oraz zostały wydane jej karty płatnicze, w tym karta o którą wystąpiła osobiście w oddziale Banku, należy powyższe stanowisko uznać za nieprawdziwe.

Nadto oskarżona wskazywała, że informowała byłego męża o tym, że żąda zapłaty przekazem pocztowym. Po pierwsze, należy wskazać, że oskarżona nie przedłożyła do akt sprawy potwierdzenia nadania przedmiotowego dokumentu. Po drugie, dokument jest datowany na 27 lipca 2015 roku. Przed ww. datą oskarżona prowadziła korespondencję z J. Ł., który prosił ją o wskazanie numeru konta, np. w piśmie z dnia 15

lipca 2015 roku „gdzie mam wpłacać pieniądze jakie zostały zasądzone wyrokiem sądu”. K. D. odpowiedziała na ww. wiadomość i pomimo tego, że mogła J. Ł. wskazać sposób zapłaty, nie uczyniła tego. W ocenie Sądu dla J. Ł. nie miał znaczenia sposób dokonania zapłaty, chciał jedynie niezwłocznie zwolnić się z zobowiązania. Z tego względu, gdyby K. D. rzeczywiście poinformowała go, że jej wolą jest zapłata przekazem pocztowym – J. Ł. by to uczynił. Kolejno, oskarżona podnosiła, że P. Ł. zdobył numer konta D. Z. w sposób niezgodny z prawem. Należy mieć jednak na uwadze, że kwestia uprzedniego poinformowania J. Ł. o wyborze formy zapłaty w postaci przekazu pocztowego oraz sposób uzyskania przez P. Ł. numeru rachunku bankowego D. Z. nie są w tej sprawie istotne.

Z perspektywy odpowiedzialności karnej oskarżonej istotne jest to czy wiedziała ona o tym, że J. Ł. za pośrednictwem P. Ł. dokonał na jej rzecz zapłaty na konto, którego posiadaczem był D. Z. oraz czy mając taką wiedzę doprowadziła do wszczęcia postępowania egzekucyjnego, w którego konsekwencji doszło do

		<p>nienależnego pobrania od J. Ł. kwoty 4 771,62 zł.</p> <p>Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej za niewiarygodne również w tej części, w której wskazała ona, iż współoskarżony miał się znęcać nad nią psychicznie w okresie objętym zarzutem. Twierdzenia te nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.</p>	
<p>1.1.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego D. Z.</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego D. Z., gdyż stoją one w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.</p> <p>Oskarżony wskazał, że w pewnym momencie na jego koncie pojawiły się pieniądze i był przekonany, że jest to suma nadesłana przez jednostkę rentową w Grecji, gdyż wcześniej otrzymał od ww. podmiotu rentę rehabilitacyjną w wysokości 2 100 euro i spodziewał się kolejnych wpłat. Sąd nie dał wiary owemu stanowisku, gdyż z dokumentacji załączonej przez oskarżonego wynika, że kwotę 2 070 euro otrzymał przekazem pocztowym (k. 509). Nadto, jak sam wskazał w swoich wyjaśnieniach, powinien dostać pieniądze w walucie euro oraz na inny rachunek bankowy. Z uwagi na powyższe, zdaniem Sądu oskarżony</p>	

		<p>nie mógł przewidywać, że jakakolwiek kwota od instytucji w Grecji wpłynie na przedmiotowy rachunek bankowy. Oskarżony korzystał z bankowości elektronicznej, logował się do swojego konta 4 sierpnia 2015 roku, na którym przed 3 sierpnia 2015 roku nie było praktycznie środków i przelał na swój inny rachunek kwotę 2 000 zł. W ocenie Sądu, D. Z. widział, że wpłynęły pieniądze dla K. D., bowiem przelew był jednoznacznie opisany.</p> <p>Nie jest prawdą, że oskarżony nie sprawdzał stanu konta, a tylko korzystał z kart i gdy przy płatności okazywało się, że nie ma na koncie środków, to wtedy nie korzystał z ww. formy płatniczej. Oskarżony bowiem w swoich wyjaśnieniach przyznał, że wiedział, że na jego koncie pojawiły się pieniądze w określonej kwocie.</p>	
<p>1.1</p>	<p>zeznania świadka A. B.</p>	<p>Sąd uznał za nieistotne zeznania świadka A. B.. Świadek zeznawała na okoliczność przekazania rachunku bankowego D. Z. osobom nieupoważnionym. Tak jak wskazywano wcześniej okoliczność ta pozostaje bez związku z niniejszym postępowaniem.</p>	

1.1	zeznania świadka K. R.	Również zeznania świadka K. R. Sąd uznał z nieistotne dla celów niniejszego postępowania. Świadek nie udzieliła żadnych informacji, które mogłyby stanowić podstawę ustaleń faktycznych.	
1.1	zeznania świadka K. M.	Zeznania świadka K. M. również pozostawały bez związku z przedmiotową sprawą, a zatem były nieprzydatne w procesie ustalania prawdy materialnej.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II	K. D.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W ocenie Sądu K. D. dopuściła się zarzucanego jej czynu zabronionego stypizowanego w art. 286 § 1 k.k. Zgodnie z dyspozycją art. 286 § 1 k.k. kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego			

rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Wprowadzenie w błąd polega na tym, że sprawca swoimi podstępными zabiegami doprowadza inną osobę do mylnego wyobrażenia o rzeczywistym stanie rzeczy. Środkiem użytym do wprowadzenia w błąd może być słowo, pismo, fałszywe narzędzie i urządzenie.

Wprowadzenie w błąd musi dotyczyć tzw. istotnych okoliczności, które mogą mieć wpływ na podjęcie przez oszukiwaną osobę decyzji rozporządzenia mieniem (M. Szwarczyk [w:] T. Bojarski [red.] Kodeks karny. Komentarz, LEX 2016). Przedmiotem ochrony przestępstwa oszustwa jest majątek jakiegokolwiek podmiotu, a więc nie tylko przysługujący osobie dokonującej niekorzystnego rozporządzenia.

Jak wykazało postępowanie dowodowe K. D. wiedziała o tym, że 3 sierpnia 2015 roku na rachunek bankowy D. Z. wpłynęły pieniądze, które należały się jej w związku

z postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W., sygn. akt (...). Pomimo tego udała się do komornika w celu wszczęcia postępowania egzekucyjnego, a w jego trakcie oświadczyła, że nie otrzymała od J. Ł. żadnych pieniędzy z tytułu spłaty orzeczonej ww. postanowieniem Sadu, czym wprowadziła komornika sądowego w błąd. W związku z powyższym komornik sądowy kontynuował postępowanie egzekucyjne o sygn. akt (...) i dokonał zajęcia rachunków bankowych J. Ł., a następnie pobrał od niego łączną kwotę w wysokości 4 771,62 zł. Oskarżona swoim działaniem doprowadziła zatem do niekorzystnego rozporządzenia mieniem J. Ł..

Oskarżona działała w zamiarze bezpośrednim kierunkowym. Wiedziała, że otrzymała od J. Ł. za pośrednictwem P. Ł. pieniądze z tytułu spłaty jej części udziału w majątku wspólnym. Zachowanie oskarżonej było ukierunkowane na osiągnięcie korzyści majątkowej w postaci dodatkowej kwoty wyegzekwowanej przez komornika sądowego, pomimo uprzedniego zaspokojenia jej roszczenia przez J.

Ł.. Oskarżona chciała polepszyć swój status materialny, gdyż jej sytuacja majątkowa w momencie popełnia czynu zabronionego była trudna.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	<i>I</i>	<i>D. Z.</i>
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
Przeprowadzone postępowanie dowodowe			

nie wykazało, aby D. Z. dopuścił się czynu zabronionego stypizowanego w art. 284 § 1 k.k.

Zgodnie z dyspozycją art. 284 § 1 k.k. kto przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą lub prawo majątkowe, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Przestępstwo określone w art. 284 § 1 należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych.

Zachowanie sprawcy musi być ukierunkowane na określony cel. Owym celem jest włączenie cudzej rzeczy ruchomej lub cudzego prawa majątkowego do majątku sprawcy bądź postępowanie z tą rzeczą albo prawem majątkowym jak z własnym w inny sposób. Należy mieć jednak na uwadze, że do przyjęcia realizacji znamion przestępstwa przywłaszczenia od strony podmiotowej konieczne jest wykazanie, że oprócz obiektywnego rozporządzenia przez sprawcę cudzą rzeczą ruchomą jego działaniu towarzyszył zamiar tzw. animus rem sibi habendi, tj. zamiar zatrzymania tej rzeczy dla siebie albo dla innej osoby, bez żadnego ku temu tytułu i ekwiwalentu, lub zamiar przejęcia dla siebie cudzego prawa majątkowego (wyrok SN

z 9.12.2003 r., III KK 165/03, wyrok SN z 24.04.2007 r., IV KK 31/07).

D. Z. wiedział o tym, że na jego rachunek bankowy wpłynęła kwota 10 094,51 zł. Nadto, miał świadomość, że są to pieniądze należące do K. D.. Oskarżona również miała świadomość, że ww. pieniądze wpłynęły na konto D. Z., a także że są jej własnością. D. Z. i K. D. korzystali z przedmiotowego rachunku i dysponowali zgromadzonymi tam środkami wspólnie, co potwierdza historia operacji bankowych. Na rachunek bankowy wpływały pieniądze zarówno od K. D. (alimenty) jak D. Z. (wynagrodzenie za pracę). Z powyższego wynika, iż oskarżony nie miał zamiaru zatrzymania pieniędzy dla siebie. Sytuacja wyglądałaby inaczej gdyby K. D. nie miała dostępu do rachunku bankowego, a pieniądze wpłynęłyby na konto i oskarżony nie poinformowałby ww. o jej własności. Powyższe nie miało jednak miejsca.

Należy mieć również na względzie, że istotą przywłaszczenia jest rozporządzenie jak swoją własnością cudzą rzeczą ruchomą z wykluczeniem osoby uprawnionej. Postępowanie dowodowe

<p>wykazało, że K. D. swobodnie rozporządzała swoim majątkiem, np. zakupiła meble czy bilety lotnicze do Grecji, a oskarżony jej tego nie utrudniał.</p>			
<p>4. Kary, Środki Karne, Przepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>K. D.</p>	<p>II-IV</p>	<p>II</p>	<p>Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k.</p> <p>Czyn z art. 286 § 1 k.k. jest zagrożony karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8</p> <p>Sąd ocenił stopień winy oskarżonej jako umiarkowany. Oskarżona jest osobą dorosłą, w chwili czynu była poczytalna (opinia – k. 809-811), a w toku postępowania sądowego nie ujawniły się żadne okoliczności wyłączające jej winę. Oskarżona wiedziała, że tego rodzaju zachowanie jest sprzeczne z prawem. Jednakże, Sąd miał na względzie, że oskarżona leczy się psychiatrycznie od 2002 roku, rozpoznano u niej osobowość nieprawidłową,</p>

zaburzenia adaptacyjne czy epizody depresyjne będące następstwem niełatwej sytuacji życiowej. W ocenie Sądu trudna sytuacja finansowa i osobista oskarżonej w chwili czynu doprowadziła ją do podjęcia działań niezgodnych z normami prawa karnego.

Zachowanie oskarżonej cechowało się wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Za wysokim stopniem społecznej szkodliwości czynu przemawiają przesłanki podmiotowe oraz przedmiotowe. Po stronie przesłanek podmiotowych należy wskazać motywację oskarżonej. K. D. chciała utrudnić byłemu mężowi, z którym jest w konflikcie, stabilizację finansową, gdyż sama znajdowała się w trudnej sytuacji majątkowej. Najpierw uniemożliwiła J. Ł. spłatę zadłużenia w ratach, następnie zwlekała ze wskazaniem formy płatności, a finalnie czynem zabronionym, którego się dopuściła, doprowadziła do niesłusznego zajęcia jego rachunków bankowych przez komornika sądowego, czym również mu uprzednio groziła (zeznania J. Ł. - k. 378).

Sąd przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu wziął nadto pod uwagę przesłanki przedmiotowe, tj.

okoliczności popełnienia czynu i rozmiar szkody.

Oskarżona wprowadziła w błąd komornika sądowego, który jest funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym (art. 115 § 13 pkt 3 k.k.) i doprowadziła do niesłusznej egzekucji komorniczej z majątku J. Ł..

Istotny jest również rozmiar szkody wyrządzonej czynem zabronionym. Komornik sądowy wyegzekwował od J. Ł. kwotę 4 771,62 zł, która stanowiła praktycznie połowę kwoty, która została zasądzona postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. w postępowaniu o podział majątku wspólnego, a zatem oskarżona otrzymała blisko 150% kwoty, która jej się faktycznie należała. Powyższa kwota stanowiła również duży uszczerbek w majątku J. Ł., który w celu spłacenia oskarżonej pożyczyciel pieniądze z banku. Z rachunków bankowych J. Ł. była jednocześnie prowadzona egzekucja komornicza oraz musiał on spłacać raty związane z umową pożyczki.

Oskarżona jest osobą niekaraną, co należy poczytywać jako

okoliczność łagodzącą
wymiar kary.

Biorąc pod uwagę
wszystkie powyższe
okoliczności oraz
dyrektywy wymiaru kary
Sąd uznał, że adekwatną
wobec oskarżonej,
uwzględniającą zarówno
stopień winy, jak i
społecznej szkodliwości
jej czynu, będzie kara
8 miesięcy pozbawienia
wolności.

Mając na uwadze fakt,
iż oskarżona w chwili
popelnienia przypisanego
jej czynu był osobą
niekaraną, a wymiar
orzeczonej wobec niej
kary pozbawienia wolności
nie przekracza roku, Sąd
zdecydował jednocześnie
o warunkowym
zawieszeniu wykonania
kary pozbawienia wolności
orzeczonej w stosunku do
oskarżonej (art. 69 § 1 i 2
k.k.).

Zdaniem Sądu możliwe
będzie osiągnięcie celów
kary bez skazania
oskarżonej na karę
pozbawienia wolności
w postaci bezwzględnej,
bowiem taka jej postać
również zapobiegnie jej
powrotowi do
przestępczości. Okres
próby wynoszący 2 lat w
ocenie Sądu pozwoli na
ocenę postawy oskarżonej,
jak również na pogłębioną
obserwację
w zakresie przestrzegania
przez nią porządku
prawnego. Kara

			<p>pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania może pozytywnie wpłynąć na oskarżoną. Jednocześnie kara ta powinna skłonić oskarżoną do przestrzegania porządku prawnego, a zwłaszcza do powstrzymania się od popełnienia następnego czynu zabronionego. W takim bowiem przypadku Sąd mógłby, a w niektórych okolicznościach zobligowany byłby do zarządzenia wykonania warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności.</p> <p>Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżoną do informowania Sądu o przebiegu okresu próby. Powyższy instrument prawny będzie miał znaczenie wychowawcze i będzie sprzyjać prewencji szczególnej wobec oskarżonej.</p>
K. D.	V	II	<p>Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd nałożył na oskarżoną obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego J. Ł. kwoty 4 711,62 złotych. Powyższa kwota stanowi sumę, która została wyegzekwowana od pokrzywdzonego przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa w</p>

			W. A. G. w konsekwencji złożenia przez oskarżoną wniosku o wszczęcie egzekucji.
5. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
VI	Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. S. kwotę 1 344,00 złotych powiększoną o stawkę należnego podatku od towarów i usług VAT tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu		

z urzędu na etapie postępowania sądowego oraz kwotę 142,40 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez obrońcę. Powyższa kwota została określona na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Obrońca brał udział w 12 terminach rozprawy, a zatem należało przyznać mu wynagrodzenie obliczone według wzoru 420 zł (stawka za udział w rozprawie) + 11 x 84,00 zł (20% stawki w sprawach, w których rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień - § 20 rozporządzenia), a więc w kwocie 1 344,00 zł powiększonej o stawkę należnego podatku od towarów i usług VAT. Zgodnie natomiast z § 2 pkt 2 ww. rozporządzenia obrońcy z urzędu należało przyznać również kwotę poniesioną przez niego z tytułu niezbędnych i udokumentowanych wydatków. Obrońca przedstawił zestawienie wydatków, z którego wynikało, że poniósł on wydatki w łącznej kwocie 142,40 zł.

VII

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz

	<p>r.pr. M. C. kwotę 588,00 złotych powiększoną o stawkę należnego podatku od towarów i usług VAT tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonej z urzędu na etapie postępowania sądowego. Powyższa kwota została określona na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Obrońca brała udział w 3 terminach rozprawy, a zatem należało jej przyznać wynagrodzenie obliczone według wzoru 420 zł (stawka za udział w rozprawie) + 2 x 84,00 zł (20% stawki w sprawach, w których rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień - § 20 rozporządzenia), a więc w kwocie 588,00 zł powiększonej o stawkę należnego podatku od towarów i usług VAT.</p>	
<p>VIII</p>	<p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżoną K. D. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, a wydatkami obciążył Skarb Państwa. Decyzja ta uzasadniona jest trudną sytuacją materialną oskarżonej. Jednocześnie z uwagi na uniewinnienie</p>	

	oskarżonego D. Z., na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k., Sąd obciążył kosztami procesu Skarb Państwa.	
7. Podpis		